

MSZP politikai decentrumok

Az MSZP Szeged városi szervezőbizottsága a párt önszerveződésének, politikai készségének elősegítése érdekében politikai decentrumokat hozott létre az alábbi pártszékházakban: Csongor tér, Eszperantó utca 4., Földvári u. 3., Rózsa F. sgt. 5., V. Hugó u. 5., Rákóczi u. 11., Komócsin Z. tér 1. A megadott helyeken 1989. október 23-ától hétköznap 15 órától, szombaton, vasárnap délelőtt 9–11-ig szervezők állnak rendelkezésére az érdeklődő párttagoknak és pártönkivülieknek. Várják az MSZP programjával, alapszabályával kapcsolatos kérdéseket. A helyszínen lehetőség van az MSZP-hez való csatlakozásra. A szervezőbizottság javasolja a munkahelyeken szerveződő alapszervezeteknek, hogy minél nagyobb számban vegyék igénybe a politikai decentrumok által biztosított lehetőségeket.

MSZP Szeged városi
szervezőbizottsága

A törvényesség nem lehet politikai alku Ügyészek, képviselők, pártvezetők találkoztak Szegeden

A tegnapi, szerdai napon mindaz, ami elhangzott a Csongrád Megyei Főügyészség könyvtárában, igencsak földalja a leckét a tudósítónak: az egész újság betelne, ha minden részletet földé, s minthogy ez képtelenség, vajon mit emeljen ki? Nehéz válogatni a majd hatórás megbeszélés témáiból. Akik szoltak, egyfelől választottjaink, másfelől pedig törvényességünk örei, ezért mondandójuk közzétételre érdemes. (Később a témára visszatérünk, most a legérdekesebb kérdésekről szólnunk.)

A Legfőbb Ügyészség ötvenente ellenőrző a megyékben dolgozó törvényességi felügyeletet ellátó kollégák munkáját. Most Csongrádon a sor. Vizsgálják a megyei ügyészek aktáit, iratait, eredmények pár hét múltán várhatók. Annál is fontosabb talán, hogy Nyíri Sándor meghívta a megyei országgyűlési képviselőit, az itt működő pártok vezetőit, mondják el, hogyan látják ok az ügyészi munkát általában és a megyében. A legfőbb ügyész helyettese ismertette szervezetük jövőjét, mi vár rájuk a többpárti jogállamban. Most az ámenet idején az országban tevékenykedő 1059 ügyész

Roland úr és a törvény

A legfőbb ügyész „bűntetőágas” helyettese, Nyíri Sándor. Az Antoniewicz Roland ellen indult büntetőeljárás háttéréről faggattam, jóllehet az ügyben ugyanolyan kiváló, mint mi, valamennyien.

— Hogy Antoniewicz szabadlábon védekezhet, az legalább akkora fölháborodást keltett az országban, mint uszító hangú, fasiszta röpirata.

— Roland úr tettét mélyesen elítélem. Mint a sajtóból értesültem, feltárási jellegű beismerő vallomást tett, a nyomozást nem hátráltatja, a tárgyi bizonyítékok is rendelkezésre állnak. Letartóztatása tehát indokolatlan. A büntető törvénykönyv meg-

felelő paragrafusa szerint a tette rémhísterjesztés vétségének minősül.

— Eszerint ítéltetik pénzbüntetésre, javító-nevelő munkára, vagy legfeljebb egy évig tartó szabadságvesztésre. Nevetséges büntetések, egy országos botrányt keltő ügyben.

— De törvényesek. S az eljárás még nem ért véget. Egyébként Kádár János övege törvényes úton is kérhetné a névhasználat eltávolítását, a telefonszámok tulajdonosai pedig polgári peres eljárást indíthatnának személyiségi jogok megsértése címén. Természetesen senkit sem lehet kötelezni a följelentés megtételére. Ne felejtse, Orbán Viktor is szabadlábon van.

számtalan vád éri. Kétség-telen, az új feladatokhoz — amelyek a módosított alkotmányban és törvényeinkben körvonalazódtak — új szervezet, új munkastílus szükségeltetik. Ügyész már nem lehet párttag, s az esetleges számonkérő, múltat feszegető névsorolvasás is indokolatlan velük szemben. Az ügyészek hatvan százaléka fiatal, 1982 után nyert kinevezést! S azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy napjainkban a lázas jogalkotás közepette kell az ügyészeknek az állandóságot biztosítani. Nem különben a törvényesség betartatása lesz a feladatuk a többpárti kormánykoalícióban is. Mint halottuk, a korábbi állami vezetés évtizedekig érzékeltelen volt az igazságszolgáltatás iránt, most pedig mindenki rájuk figyel.

Takács Imréné, Eke Károly (képviselő), Fraknóy Gábor (MSZP), Léway Endre (kiszegedapárt), Koha Róbert (MDF), Magyarossy József (az MDF szaktanácsadója) egyetértettek a jelenlévő ügyészekkel; a törvényesség nem lehet politikai alku, szükség van és lesz önálló, független igazságszolgáltatásra, jogbiztonságra. Nagy a társadalomban a tisztulási vágy, igaz szóra áhítoznak az emberek, a közélet mércéje a tisztesség, a becsület, az erkölcs lehet.

A képviselőknek eddig is volt alkalmuk találkozni a megyei ügyészeivel, érdemben azonban nemigen tudták egymás munkáját segíteni. Eke Károly nagy változásokat remél. El tudná képzelni a vizsgálóbíró sze-

repkörét az igazságszolgáltatásban. Hangsúlyozta, a társadalmat nemcsak a bűnözőktől kell megvédeni, hanem a politikai, államigazgatási vezetők klijkeitől, visszaéléseitől is. Takácsné egyebek mellett kimentette hiányzó képviselőtársait, mondván, a többiek készülnek a folytatódó parlamenti ülésszakra. Magyarossy József kijelentette, az MDF megbízásából, az elmúlt öt esztendő ügyészi munkájáról nem sokat tudnak, de a jövőben szeretnék figyelemmel kísérni a megyei apparátus tevékenységét. Kérte, járjon élen az ügyesség a szabálytalanságok földelésében, ehhez pedig az MDF-ben, mint már volt rá példa, partnert talál. Ova intett a merev jogszabályértelmezéstől; de hűtett a nyilvánosság mellett. Léway Endre szakmai kérdéseket boncolgatott. Az ártatlanság védelme legyen garantálva is, ne csak deklarálva. Föl-említett eljárásjogi szabálysértéseket. Fraknóy Gábor kijelentette, akikkel most együtt dolgozik, azok közül senki sem akarta soha befolyásolni az ügyészséget. Indítványozta a pártok jelenlévő képviselőinek, ha úgy adódik, kezdeményezzenek, akár közösen is, vizsgálókat indokolt esetekben.

A találkozón Kereszty Béla megyei főügyész ígéretet tett: a képviselők, a pártok, az újságírók a megyében végzett ügyészi vizsgálatokról rendszeresen tájékoztatást kapnak a jövőben, s kérte, hogy bizalommal forduljanak ok is hozzájuk.

Mag Edit

Terménytőzsde

Több mint 200 résztvevő jelent meg az első budapesti terménytőzsde napon, amelyet a MOM Művelődési Házban szerdán tartottak meg.

Vermes András, az Agrimpex Rt. elnök-vezér-

igazgatója méltatva az esemény gazdasági jelentőségét, azt mondta, hogy valódi árutőzsde hazánkban csak három-négy év múlva alakulhat ki, hiszen akkor lesz csak a résztvevőknek elegendő tapasztalatuk.

Borravaló

Siserehaddal érkezünk a cukrárszába, minek következtében kívánság, mint egyen a csillag. Várom a gyakran tapasztalt pincérreakciót: „majd, ha eldöntötték, visszajövök”. És sarkon fordul, percekig ránk sem néz. Ahogy Akoska szokta a megemlékezés sörözőben. Ezúttal tévedek. A hölgy áll, vár, és mosolyogva jegyzi a — már említettem — megannyi óhaját. Később hallom, nemzedékek fiatalabb beosztottait ugyanilyen kedvességgel irányítja.

Asztalunkon a kívánságlista. Mindenki előtt pon-

tosan a megfogalmazott vágya. Egy tejszínhab gömbbel sem több vagy kevesebb. Magamban már fogalmazom: lám, ilyenkor jó szívvel adja a borravalót az ember. Adnám is, amikor már a pénz a főszerep. A hölgy azonban széles mosollyal visszacsúsztatja a ráadásnak szánt húszasomat. „Mi nem fogadunk el borravalót” — mondja. — Inkább jöjjenek máskor is!”

Tátozt szájál bámulok. Ne felejtsem el leírni: mindez Magyarországon történt...

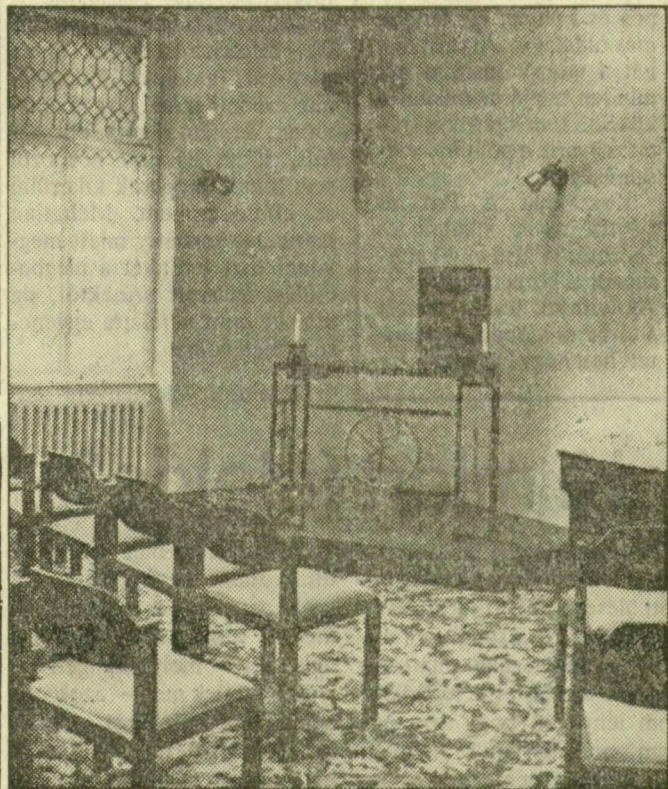
(balogh)

Lenin és Szűz Mária

Kápolna a pártiroda helyén

Nagyot fordul körülöttünk a világ. Legalábbis gyökörnek kell neveznünk azt a változást, ami a „kettes kórház” néven ismert intézmény egyik helyiségében lezajlott. A „D” épület pártirodáját ugyanis kápolnává alakították át.

A mindössze 26 négyzetméteres helyiség régi és új funkciójának szimbólumai örsékváltással is kifejezték a változást. A Lenin-szobrot már elvitték, amikor Szűz Mária kis szobra átkerült oda a móravárosi templomból, így tehát nem találkoztak. Vajon lett volna mondanivalójuk egymás számára?

Somogyi Károlyné felvétele.

Bánfalvi Géza doktor, a kórház igazgatója — eleget téve a betegek, hozzátartozók, intézeti dolgozók kérésének — június 8-án jelentette be a főorvosi testület érkekezletén a változtatás szándékát. Ezután keresték föl Gyulay Endre megyéspüspököt, és támogatást kértek az ügyszhoz. A püspök készségesen ajánlotta föl együttműködését.

A kórház dolgozói nemcsak kértek, hanem anyagi áldozatot is hoztak a cél érdekében. Úgy gondolták, nem az állam pénzéből kell életre hívni a kápolnát, és jeligés csekken megkezdtek a gyűjtést. Hamar összegyűlt annyi, amennyi a hajdani pártiroda kifestésére, az egyszerű berendezésre kellett. A befizetések viszont mégsem szünetelnek: a kápolna működését, fenntartásának költségeit is ilyen módon szeretnék biztosítani.

Különlegesen árnyalja a képet, hogy a kápolna éppen a régi pártiroda helyére került. Eredetileg nem ide szánták, de az építési költség más megoldás keresésére indították a kórház vezetőit. Segített a döntésben, hogy az ágazat párttitkára még májusban lemondott az összes párhelyiségről az egészségügyi intézmény javára. Így már kézenfekvő volt a használatlan helyiség kiválasztása.

Az átalakítás nem került sokba. A szőnyegpadlót ki sem kellett cserélni, hiszen havonta csak 3-4 órára vette igénybe a helyiséget hét-nyolc ember.

A kápolna berendezése egyszerű és izléses. A belső tér megtervezését, a bútorok és színek összhangjának megteremtését Varga Mátyás díszlettervezőre bízta. (A Tátra téri templom berendezése is az ő keze nyomát őrzi.)

A meghitté varázslott szobában harmincan foglalhatnak helyet. Az alacsony dobogóra tett oltár egyszerű, csóvázas szerkezetű — a kórház műhelyében készült. Az ajtóval szemkötti sarokban áll, előtte félkörbe rakott

székek sorakoznak. A látogatót a belépés pillanatában megéri a hely atmoszférája. Az oltár mellett kis Angster-harmonium. A zöld falak sárgára változtak, az ablakokra ólomüveget idéző tapéta került.

Az oltár mögött egyszerű szekrény szolgál tabernakulumból, hasonló szekrényben áll Szűz Máriának, Magyarországi védőszentjének szobra.

A kápolna az udvarról és a főépületből is megközelíthető, mindkét irányból néhány lépcsőfokon kell átszeli a nehezen mozgó betegeket.

A kápolna mindennap nyitott ajtóval várja azokat, akik itt keresnek lelkiüknek megkönnyebbülést. Ez nem csak a hívőknek jelenthet sokat, hanem az orvosok munkáját is könnyíti, hiszen betegek itt megnyugvásra találhatnak.

Voltak, akik azt a szemrehányást tették a kórház vezetőinek, hogy a pénz- és helyhiánnyal küszködő egészségügyi intézményekben minden egyes négyzetmétert hasznosan kellene kihasználni. Erre a megjegyzésre egy kérdéssel is lehet válaszolni: a „pártiroda-időszakban” — amikor csak néhány ember privilégiuma volt belépni — miért nem jutott eszébe senkinek a „hasznosítás”? A másik válasz: ezt a kis szobát legfeljebb raktárként lehetne használni, mert a „D” épületben nem gyógyítanak, a többi helyiségben laboratóriumok vannak. Az pedig, hogy ki mit tekint hasznosításnak, megítélés kérdése. És talán nem mindig az anyagi szempontok a mérvadók, hiszen a lélek gondozása is fontos a gyógyításban.

Az első misét Gyulay Endre celebrálja majd. Erre körülbelül két hét múlva kerülhet sor, mert a püspök jelenleg a Vatikán vendége. A hívek szolgálatát a móravárosi plébánia látja el.

A bejárat fölött, a pártiroda táblája helyén a következő fölirat áll: Szent Kereszt Kápolna.

Ny. P.

Futótűzként terjed

A csábító „fekete Bongó”

Az emberi találmányosság kiapadhatatlansága jóvoltából megint felütötte a fejét valami. Nem most jelentkezett először. Valamikor „Szent Antal-lánc”, néhány éve „repülő játék” néven volt ismert. És itt van újra, csak közben megerősödött, a segítő szent csuháját ledobta magáról, s olyan igérettekkel ejti varázslatba az útjába kerülőket, amelyeknek nem lehet ellenállni...

Igazi társasjáték, alapja a kölcsönös bizalom. Ez pedig ritka a száraz és szigorú adok-kapok világában. A néptől — jobb híján — a „fekete”, vagy „maszek” Bongó nevet kapta, és azzal kecsegteti a búvkörében állókat, hogy igazi befektetés és munka nélkül tízezrekhez (egészen pontosan 32 ezer forinthez) juthatnak.

A láz csillapíthatatlan, a fertőzéssel szemben gyakran igen gyenge lábakon áll a védekező rendszer, hiszen ki utasítaná vissza ilyen ajánlatot?

A játékszabályok részletes ismertetésétől eltekintünk, egyrészt, mert a reklám mindenütt pénzbe kerül, és a játék szervezői (újraterjesztői) nem kerestek minket ilyen fölkeréssel. A másik ok, hogy töprengés tárgya lehet a játék erkölcsi megítélése, mivel munka nélkül szerzett jövedelemtől van szó...

No és a totó, lottó (Bongó!), vagyis a tisztán szerencsejátékok? — kérdezhetnénk. Ott talán munkával keressük (azaz keresik a nyertesek) a pénzt? Pusztán, mert állami monopólium és nyereményilletéket vonnak belőle, már nem kifogásolható...

A „Fekete Bongó Tündér” pedig — úgy tűnik — jó mindenkihez. A vállalkozó minimális befektetése szinte azonnal megtérül, a továbbiakban pedig számíthat arra, hogy a pénzes postás egyszer csak keressélni kezdi ajtájan a csengőgombot. Még csak nem is kétszer, mint a regény és film címében, hanem jóval többször.

Nyilas Péter